

пиршеството на тия весели люде. Жените тихо зашушукаха. Все пак Димитри бе хубавец, като брата си Иванко и привличаше очите на младите момичета.

Ефросина го покани да мине напред и да каже какво желае.

Димитри стори предписаните три дълбоки поклона, целуна отрупаната ѝ с пръстени ръка, отново сведе чело до земята. Ала щом каза ~~хубав~~ няколко думи, веднага всички замлъкнаха поразени, някои наскачаха прави, обградиха го, отрупаха го с въпроси. Сякаш не можеха да повярват на ушите си. Какво? Българите искаха помощ от тях? Цар Иван бе готов да предаде Търново, ако го оставят там като наместник на императорската власт.

Ромеите се спогледаха. Измама ли беше това? Примка ли някаква? Ала не, не можеше да бъде. Братът на Иванко говореше тъй тревожно и развълнувано, в очите му гореше толкова уплаха.

— Ако не дойдете на помощ, брат ми е загубен! Той повярва словата на севастократор Исака и затова се помами да стори дръзкото си дело. Исаак му обещавахе помощ и закрила от страна на Византия. Нали няма сега да изоставите приятеля си?

Анна, вдовицата на севастократора, който бе умрял в Търново, като заподозрян в нечестиви интриги, приближи до българина. Едри сълзи избликнаха от очите на младата вдовица.

— Измъчиха ли много съпруга ми, преди да го убият?

Димитри описа смъртта на севастократора с позасилени багри, отколкото бе станало в действителност. Тогава Анна се обърна към баща си, императора Алексей, и дигна ръка:

— Кълна се в света Ходегетрия, че ако не отмъстиш за смъртта на мъжа ми, ще отида под калугерско було...

Алексей нямаше мъжки чедо и се надяваше да омъжи отново двете си дъщери, които бяха останали вдовици още в ранна възраст, та да избере зетъве, които да го наследят на престола, Ирина